Lietas Nr. A420495112
Lietas arhīva Nr. AA43-0465-15/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 18.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente A.Šteinberga,
tiesneši M.Osmane un V.Poķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz valsts akciju sabiedrības „Privatizācijas aģentūra" pieteikumu par Rīgas domes 2012.gada 15.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-12-1981-nd atcelšanu, sakarā ar Rīgas domes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 14.novembra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] Ar Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes (turpmāk arī – Pārvalde) 2012.gada 15.februāra maksāšanas paziņojumu Nr.PIPN-12251355-mp/12-237-AL/05-07 par nekustamā īpašuma nodokli 2012.gadam (turpmāk arī – maksāšanas paziņojums) VAS „Privatizācijas aģentūra" (turpmāk arī – pieteicēja) tika paziņots nekustamā īpašuma nodokļa aprēķins 2012.gadam, tostarp, par zemes vienību /adrese/, kadastra apzīmējums /numurs/, platība 5903 kv.m. (turpmāk arī – zemes vienība) par summu Ls 497,72.

2012.gada 1.martā pieteicēja apstrīdēja maksāšanas paziņojumu daļā, norādot, ka pieteicējas valdījuma tiesības uz zemes vienību ir izbeigušās un ar zemes vienību saistītos nodokļus jāmaksā tās ieguvējam AS „Dzintars".

Ar Pārvaldes 2012.gada 4.aprīļa lēmumu Nr. PIP-12-5120-ls/05-07/12-237-AL maksāšanas paziņojumu daļā par zemes vienību nolemts atstāt negrozītu.

Ar Rīgas domes (turpmāk arī – atbildētāja vai dome) 2012.gada 15.jūnija lēmumu Nr.1-43/RD-12-1981-nd (turpmāk arī – Lēmums) nolemts atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[2] 2012.gada 25.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts VAS „Privatizācijas aģentūra" pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] VAS „Privatizācijas aģentūra" valdes lēmumi satur Valsts pārvaldes iekārtas likuma 1.panta 7.punktā noteiktās pazīmes un ir pielīdzināmi valsts institūcijas lēmumiem likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektās daļas izpratnē.

[2.2] Saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldības īpašuma objektu privatizāciju" 52.panta pirmo daļu un 53.panta trešo daļu pieteicējai ir tiesības nodot privatizējamo objektu citas personas valdījumā.

[2.3] Noslēdzot pirkuma līgumu saskaņā ar 2012.gada 25.janvāra valdes lēmumu Nr.11/80, zemes vienību pieteicēja nodeva tā lietotājai AS „Dzintars" (turpmāk arī – trešā persona).

[2.4] Trešajai personai pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par zemes vienību, pamatojoties uz likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 7.panta pirmās daļas 3.punktu, sākās 2012.gada 1.martā, un pieteicējas pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli izbeidzās 2012.gada 29.februārī.

[2.5] Ņemot vērā Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2009.gada 25.februāra spriedumā lietā Nr.SKC-71 atzīto, ka ēkas (būves) lietotājs (īpašnieks) neizbēgami ir arī ar ēkām (būvēm) saistītās zemes likumiskais lietotājs, un likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piekto daļu, kas paredz, ka nekustamā īpašuma nodokli par valsts vai pašvaldības īpašumā esošu zemi, ēkām un inženierbūvēm maksā to lietotājs, bet, ja tāda nav – nomnieks, tad arī šajā gadījumā nekustamā īpašuma nodoklis jāmaksā trešajai personai.

[3] Atbildētāja tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir noraidāms.

Atbildētāja norāda, ka likums „Par valsts un pašvaldības īpašuma objektu privatizāciju" neparedz pieteicējas tiesības privatizācijai nodoto objektu līdz privatizācijas procesa pabeigšanai nodot citas personas valdījumā. Līdz ar to pieteicējas valdes lēmums noslēgt pirkuma līgumu par privatizējamo objektu nav pielīdzināms valsts institūcijas lēmumam likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektās daļas izpratnē. Lai ari līguma 5.1.punktā minēts jēdziens „valdītājs", tomēr pēc būtības līdz pilnīgai pirkuma maksas nomaksai vislielākā vara pār nekustamo īpašumu saglabājas pieteicējai, kas līguma nosacījumu neizpildes gadījumā ir tiesīga nomaksas pirkuma līgumu atcelt. Tātad trešā persona nav uzskatāma par personu,

kurai nekustamais īpašums nodots valdījumā Ministru kabineta noteikumu Nr.495 „Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.495) izpratnē, t.i., kurām būtu vislielākā vara pār nekustamo īpašumu un kuras līdz ar to būtu uzskatāmas par nekustamā īpašuma nodokļu maksātājām.

[4] Lietā trešās personas statusā pieaicināta AS „Dzintars".

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 14.novembra spriedumu tiesa pieteikumu apmierināja, atcēla Lēmumu ar tā pieņemšanas brīdi un uzlika par pienākumu domei pārrēķināt nekustamā īpašuma nodokli zemes vienībai par 2011.gadu, ņemot vērā, ka pieteicējai nav jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis par zemes vienību no 2011.gada 1.marta.

Spriedums motivēts šādi.

[5.1] Tiesa atsaucās uz likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo, otro un piekto daļu, un secināja, ka gadījumā, ja valsts ir nekustamā īpašuma īpašnieks, nodokli par to maksā lietotājs vai nomnieks.

[5.2] Tiesa norādīja, ka ar Ministru kabineta izdotiem noteikumiem nav maināms likuma normas saturs. Gadījumos, ja īpašumam ir gan īpašnieks, gan tiesiskais valdītājs, nodokli maksā īpašnieks (likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmā daļa un Noteikumu Nr.495 21.punkts), taču, ja īpašuma īpašnieks ir valsts vai pašvaldība, nodokli maksā nomnieks vai lietotājs (likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektā daļa).

[5.3] Tiesa atzina, ka pieteicēja pamatoti atsaucas uz Noteikumu Nr.495 23.punktu. Tiesas ieskatā, likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektā daļa ir interpretējama tādējādi, ka gadījumā, ja ar nodokli apliekams valstij piederošs nekustamais īpašums ar valsts institūcijas lēmumu ir nodots kādai citai personai lietošanā, tad nodokļa maksātājs par šo īpašumu ir šī persona kā lietotājs, savukārt, ja nekustamais īpašums nav nodots nevienai personai lietošanā ar lēmumu, bet gan ir iznomāts, tad nodokļa maksātājs ir attiecīgais nomnieks. Turklāt, ja valsts īpašumā esoša zeme nav nodota valdījumā vai iznomāta, tad nodokļa maksātājs (zemes lietotājs) ir persona, kuras īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir ēka, kas atrodas uz valsts zemes.

[5.4] Pieteicējas valdes 2012.gada 25.janvāra lēmums Nr.11/80 ir vērtējams kā valsts institūcijas lēmums, ar kuru zemes vienība kā valstij piederoša zeme ir nodota valdījumā.

AS „Dzintars" būtu atzīstama par zemes vienības lietotāju arī saskaņā ar Noteikumu Nr.495 23.2.apakšpunktu jo zemes vienību ir ieguvusi kā pirmpirkuma tiesīgā persona, kurai uz zemes vienības atrodas piederošas ēkas un būves.

Tādējādi nekustamā īpašuma nodokļa maksātājas par zemes vienību apstrīdētajā periodā ir AS „Dzintars".

[5.5] Tiesa atsaucās uz likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 7.panta pirmo un trešo daļu. Noteikumu Nr.495 44.[1]punkts, un secināja, ka pieteicēja nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas pienākumu par zemes vienību zaudēja ar 2012.gada 1.martu, jo AS „Dzintars" noslēdza ar pieteicēju pirkuma līgumu 2012.gada 21.februārī. Turklāt uz zemes vienības ir AS „Dzintars" piederošas ēkas un būves.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 22.augusta spriedumu atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[6.1] Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 10.novembra rīkojumu Nr.648 „Par zemes gabalu vienību Rīgas administratīvajā teritorijā piederību vai piekritību valstij un nostiprināšanu zemesgrāmatā uz valsts vārda attiecīgās ministrijas vai valsts akciju sabiedrības „Privatizācijas aģentūra" personā" pieteicēja pārņēma zemes vienību savā valdījumā. 2010.gada 10.novembra rīkojums uzskatāms par valsts institūcijas lēmumu Noteikumu Nr.495 izpratnē.

Likums „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" neparedz pieteicējas tiesības privatizācijai nodoto objektu līdz privatizācijas procesa pabeigšanai nodot citas personas valdījumā. Līdz ar to pieteicējas valdes lēmums noslēgt pirkuma līgumu par privatizējamo objektu nav pielīdzināms valsts institūcijas lēmumam likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektās daļas izpratnē.

[6.2] Tiesas nostāja, ka nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs ir persona, kura tikai vēl iegūs īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu uz nomaksas pirkuma līguma pamata, ir pretrunā tiesību normām, kas regulē nokavēto nodokļu maksājumu piedziņas kārtību.

[6.3] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektās daļas interpretācija spriedumā ir pretēja Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta spriedumos paustajām atziņām.

[7] Pieteicēja tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos apelācijas sūdzību neatzīst turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7.1] Atbildētāja nav ņēmusi vērā tiesību normās noteiktos izņēmumus un to, ka pieteicēja veic valsts nekustamo īpašumu privatizāciju valsts vārdā, nevis tos izmanto savām vajadzībām, kā to dara ministrijas vai citas valsts institūcijas.

Attiecībā uz valsts īpašumā esošu zemi piemērojama likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektā daļa. Gramatiski tulkojot minēto tiesību normu (ņemot vērā 2014.gada 1.janvāra grozījumus), secināms, ka nodokļa maksātājs ir persona, uz kuras vārda nekustamais īpašums ierakstīts zemesgrāmatā, bet ja likumā ir noteikta persona, kurai valstij piederošais nekustamais īpašums nodots lietošanā, tad nodokli maksā persona, kurai uz likuma pamata noteiktas īpašuma lietošanas tiesības. Likuma grozījumu rezultātā nav ticis grozīts noteikumu Nr.495 23.1.punkts, kas paredz, ka, piemērojot likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piekto daļu, par zemes un ēkas lietotāju uzskata personu, kurai ar valsts institūcijas lēmumu valstij piederoša zeme un ēkas ir nodotas valdījumā.

Tā kā pieteicēja veic tai ar likumu deleģētās valsts pārvaldes funkcijas privatizācijas jomā, tās valdes 2012.gada

25.janvāra lēmums Nr.11/80 ir uzskatāms par valsts institūcijas lēmumu, saskaņā ar kuru zemes vienība tika nodota valdījumā AS „Dzintars".

[7.2] Ar pirkuma līgumu trešā persona apliecināja, ka tai ir faktiskā vara un griba rīkoties ar zemes vienību. Turklāt zemesgrāmatā 2011.gada 20.jūlijā tika nostiprināta atzīme par to, ka uz zemesgabala atrodas citai personai piederoša ēka. Līdz ar to AS „Dzintars" ir zemes vienības valdītāja un nodokļa maksātāja. Pienākums trešajai personai maksāt nekustamā īpašuma nodokli ir noteikts arī pirkuma līgumā.

[7.3] Pieteicēja nepiekrīt esošajai tiesu praksei jautājumā par likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektās daļas interpretāciju, jo Augstākā tiesa minēto tiesību normu nav skatījusi kontekstā ar Noteikumiem Nr.495, privatizācijas procesu regulējošiem tiesību aktiem un konkrētās lietas apstākļiem.

[8] Trešā persona AS „Dzintars" tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka nekādu iebildumu un paskaidrojumu sakarā ar administratīvo lietu tai nav.

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

M o t ī v u d a ļ a

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[11] Likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmā daļa *(redakcijā, kas bija spēkā pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī)* noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā Latvijas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas un uz līguma vai citādas vienošanās pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kuru īpašumā vai tiesiskā valdījumā ir nekustamais īpašums.

Panta otrā daļa precizē, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku šā likuma izpratnē uzskatāma persona, kuras īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu ir nostiprinātas zemesgrāmatā vai kurai piederošais nekustamais īpašums (ēkas un inženierbūves) līdz Zemesgrāmatu likuma spēka atjaunošanai ir reģistrēts pašvaldībā vai Valsts zemes dienestā.

Vienlaikus likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli par valsts vai pašvaldības īpašumā esošu zemi, ēkām un inženierbūvēm maksā to lietotājs, bet, ja tāda nav, – nomnieks.

[12] Lietā nav strīda par to, ka zemes vienība ir reģistrēta zemesgrāmatā uz valsts vārda VAS „Privatizācijas aģentūra" personā, un zemes vienību pieteicēja 2012.gada 21.februārī, pamatojoties uz 2012.gada 25.janvāra valdes lēmumu Nr.11/80, ar nomaksas pirkuma līgumu pārdeva AS „Dzintars".

Lietā ir strīds par tiesību normu pareizu piemērošanu, proti, kas ir atzīstams par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju, ja valstij piederošs zemesgabals tiek atsavināts privatizācijas ceļā, bet jaunais īpašuma ieguvējs īpašuma tiesības zemesgrāmatā vēl nav nostiprinājis.

[13] Augstākā tiesa ir atzinusi, ka likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli" ir nostiprināts vispārējs princips, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā tā persona, kura ir šā īpašuma īpašniece. Minētā likuma 2.panta piektā daļa paredz, ka attiecībā uz valsts īpašumu iespējamie maksātāji ir lietotājs un nomnieks.

Noteikumu Nr.495 23.1.apakšpunkts noteic, ka, piemērojot likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piekto daļu, par zemes un ēkas lietotāju uzskatāma persona, kurai ar valsts institūcijas lēmumu valstij piederoša zeme ir nodota valdījumā. Savukārt no likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās" 8.panta izriet, ka valstij piederošas zemes nostiprināšanu zemesgrāmatā parasti veic valsts vārdā kādas ministrijas personā.

No šīm normām, aplūkojot tās kopsakarā, izriet, ka ar personu, kurai valstij piederošā zeme ir nodota valdījumā Noteikumu Nr.495 23.punkta izpratnē, ir saprotama attiecīgā institūcija, kuras personā attiecīgais zemesgabals ir nostiprināts zemesgrāmatā. Tas savukārt nozīmē, ka šī institūcija ir arī uzskatāma par lietotāju likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektās daļas izpratnē un attiecībās ar pašvaldību nekustamā īpašuma nodokļa samaksas jautājumā šī iestāde paliek atbildīgā persona kā īpašuma valdītājs. Šāda tiesību normu interpretācija loģiski iekļaujas vispārējā nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas sistēmā, saskaņā ar kuru nodokli maksā īpašnieks. Ar vārdiem „nodokli maksā" ir saprotama nevis persona, kura faktiski pašvaldībai nodokli samaksā, piemēram, nomnieks (kā to pieļauj noteikumu Nr.495 24.^{1}punkts), bet gan par nodokļa samaksu atbildīgā persona. Ja valstij ir pienākums maksāt nodokli un konkrētais īpašums ir nodots konkrētai iestādei, tad šī iestāde ir atbildīga par nodokļa samaksu, t.i., tā ir nodokļa maksātāja *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada 5.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-133/2013 9. un 10. punktu, 2013.gada 27.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-602/2013 15.punktu, 2013.gada 13.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-935/2013 5.punktu)*.

Tādējādi pirmās instances tiesas secinājums, ka valstij nav jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis, ja tai piederošā zeme nodota lietošanā citai personai, un ka tādā gadījumā nodokli maksā persona, kura uz tiesiska pamata lieto zemesgabalu, nav pamatots. Valsts īpašuma lietotājs likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta piektās daļas izpratnē ir valdītājs noteikumu Nr.495 23.1.apakšpunkta izpratnē, ar to saprotot valsts iestādi (subjektu, kurš veic valsts pārvaldes darbības), kuras personā zemesgrāmatā nostiprinātas valsts īpašuma tiesības *(sk. Augstākās tiesas 2013.gada*

13.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-935/2013 7.punktu).

[14] Ar 2013.gada 9.septembra grozījumiem likumā „Par nekustamā īpašuma nodokli" *(stājušies spēkā 2014.gada 12.janvārī)* 2.panta piektā daļa izteikta šādā redakcijā: „Nekustamā īpašuma nodokli par valstij piederošu nekustamo īpašumu maksā persona, uz kuras vārda nekustamais īpašums ierakstīts zemesgrāmatā. Ja likumā noteikta persona, kurai valstij piederošs nekustamais īpašums nodots lietošanā, nekustamā īpašuma nodokli maksā persona, kurai uz likuma pamata noteiktas īpašuma lietošanas tiesības".

Grozījumi pamatoti ar nepieciešamību turpmāk izvairīties no atšķirīgas likuma 2.panta piektās daļas un noteikumu Nr.495 23.punkta interpretācijas un nodrošināt vienveidīgu nodokļa piemērošanu valsts un pašvaldības nekustamajiem īpašumiem.

Minētais liek secināt, ka likumdevējs uzskatījis par nepieciešamu grozīt spēkā esošo regulējumu tādējādi, lai padarītu tiesību piemērotājam skaidrāku secinājumu, ka par nekustamā īpašuma nodokļa par valsts īpašumā esošu zemi maksātājs ir institūcija, kuras personā zeme ir nostiprināta zemesgrāmatā.

[15] Likuma „Par valsts un pašvaldību īpašuma objektu privatizāciju" 13.panta pirmā daļa noteica: ne vēlāk kā divu nedēļu laikā pēc Ministru kabineta rīkojuma izdošanas par valsts īpašuma objekta nodošanu privatizācijai valsts institūcija, kuras pārziņā ir privatizējamais valsts īpašuma objekts, nodod un Privatizācijas aģentūra pārņem to savā valdījumā līdz objekta privatizācijas pabeigšanai.

Zemesgabals nodots VAS „Privatizācijas aģentūra" valdījumā ar Ministru kabineta ar Ministru kabineta 2010.gada 10.novembra rīkojumu Nr.648.

Zemesgabals ir reģistrēts zemesgrāmatā uz valsts vārda VAS „Privatizācijas aģentūra" personā.

Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas laikā likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 7.panta pirmā daļa noteica, ka nekustamā īpašuma nodokli sāk maksāt ar nākamo taksācijas gadu pēc īpašuma tiesību vai valdījuma tiesību rašanās, izņemot šādus gadījumus: [..] 3) ja tiek privatizēts vai atsavināts valsts vai pašvaldības īpašums, īpašuma tiesību ieguvējs nekustamā īpašuma nodokli maksā ar nākamo mēnesi pēc tam, kad iegūtas īpašuma tiesības; 4) ja valsts vai pašvaldības īpašums tiek nodots lietošanā vai nomā, lietotājs vai nomnieks nekustamā īpašuma nodokli maksā ar nākamo mēnesi pēc tam, kad radušās lietošanas vai nomas tiesības.

Savukārt noteikumu Nr.495 44.^{1}punkts noteica, ka, piemērojot likuma 7.panta pirmo daļu, ja valsts vai pašvaldības nekustamo īpašumu atsavina vai privatizē, nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas pienākums rodas ar nākamo mēnesi pēc īpašuma tiesību vai valdījuma tiesību iegūšanas.

Civillikuma 994.panta pirmā daļa noteic, ka par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

Atbilstoši starp pieteicēju un AS „Dzintars" noslēgtajam pirkuma līgumam iepriekš noslēgtais zemesgabala nomas līgums izbeidzas ar pirkuma līguma noslēgšanas brīdi (līguma 2.6.apakšpunkts), bet īpašuma tiesības uz zemesgabalu pircējs iegūst ar pilnu pirkuma cenas un ar to saistīto maksājumu samaksu, pārdevējam pieņemot par to atsevišķu lēmumu (līguma 6.1.apakšpunkts); pēc minētā lēmuma pieņemšanas pārdevējs sastāda nostiprinājuma lūgumu zemesgrāmatu nodaļai pircēja īpašuma tiesību uz zemesgabalu nostiprināšanai zemesgrāmatā, un vienlaicīgi ar nostiprinājuma lūgumu pircējam tiek nodoti nepieciešamie dokumenti, t.sk. zemesgrāmatu apliecība, īpašuma tiesību nostiprināšanai (līguma 6.2.apakšpunkts).

Ievērojot minēto, secināms, ka zemesgabala pircējas AS „Dzintars" pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli iestāsies tikai ar pircējas īpašuma tiesību nostiprināšanas zemesgrāmatā brīdi, savukārt līdz tam par nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju ir atzīstama VAS „Privatizācijas aģentūra".

[16] Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet VAS „Privatizācijas aģentūra" pieteikums ir noraidāms.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

n o s p r i e d a

noraidīt valsts akciju sabiedrības „Privatizācijas aģentūra" pieteikumu par Rīgas domes 2012.gada 15.jūnija lēmuma Nr.1-43/RD-12-1981-nd atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente *(paraksts)* A.Šteinberga

Tiesneši *(paraksts)* M.Osmane

(paraksts) V.Poķis

N O R A K S T S P A R E I Z S
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga
2015.gada 18.februārī